ГОД. I. ВАРНА, 9 ЮНИ 1910 ГОД. БРОЙ 15.

ЦѢНА НА ВѢСТНИКА:
за България годиш. . 6 л.
за 6 мѣсеца . . . . . 3 л.

За странство год. . . 8 л.
За 6 мѣсеца. . . . . 4 л.

Всичко, що се отнася до вѣстника, се адресира: до редакцията на в-къ „Свѣткавица“ — гр. Варна.

СВѢТКАВИЦА

Библиотеката

НЕЗАВИСИМЪ ПОЛИТИЧЕСКИ ВѢСТНИКЪ.

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО ВСѢКА НЕДѢЛЯ.

Издатель-Стопанинъ: СЛ. ХРИСТОВЪ.

За обявления се плаща:
60 ст. на първа страница
[illegible] ст. на четвърта стра-
[illegible]рмонденъ редъ.
За об[illegible] съдеб-
нитѣ пристав[illegible] плаща
по 0·2 ст. на дума.

Неплатени пис[illegible]
приема[illegible]
Ржсописи не [illegible]

Тукъ

Българска Бонбонена Фабрика „Бориславъ“
на
Г. Николиевъ & А. Поповъ, Варна.

Първата и единствена въ Варна модерно комплектна моторна фабрика, произвежда всички видове захарни издѣлия: **бонбони**, пълни съ шоколадъ и съ разни фруктови мармалади; **карамели** разни видове, пълни съ шоколадъ и фруктови мармалади, обвити съ луксозни етикети и афоризми отъ най-знаменати автори; **фондани, английски гоми, желта захарь** (небетъ шекери), **леблеби шекери, пейниръ шекери, сиропи, фруктови сладка, локумъ** типъ „Сира“ и разни видове **росолови бонбони** пълни съ ликьоръ, за локума и росоловитѣ бонбони имаме доведенъ специалистъ майсторъ отъ Сира, дѣто се изработватъ прочутитѣ Сирски локуми и всички видове захарни издѣлия. По поржчка изработва по вкусъ и желанието на клиента.

Всичкитѣ видове захарни издѣлия, както и цѣнитѣ имъ, които фабриката изработва, сж поименовани въ цѣноразписа, който при поискване фабриката изпраща безплатно. 1—10

ПРОДАВА СЕ По причина, че съмъ ангажиранъ съ много други търговски прѣдприятия, извѣстявамъ на интересующитѣ се, че продавамъ собствената си **ПИВНИЦА „БАТЕМБЕРГЪ“**, находяща се на ул. „Владиславъ“ (ташъ-йолу) съ много износна цѣна.
Споразумѣние лично съ мене: **Гочо Ж. Андрѣйчевъ.**

Д-ство „Рѣшителность“ въ Варна

има фабрика за работене на модерни мобели, врати прозорци и всѣкакъвъ видъ столарски издѣлия.

Има складъ на ГОТОВИ МОБЕЛИ въ дюгеня на г. Апостолидисъ, ул. „Аспарухъ“, близо до „Пазаръ Парушъ“.

Приема и поржчки.

Работа солидна и изящно хубава. 9—10

Многоуважаеми Г. Г.

Слѣдъ специализирането си въ Виена по художествената фотография, — се установявамъ въ градъ Варна и наредихъ ателието си по най-послѣднитѣ изисквания на фотографското изкуство, което отворихъ за публиката отъ 1 априлъ т. г. подъ фирмата

I Модерна художествена
ФОТОГРАФИЯ

находяща се въ жгловото високо здание на улица „Прѣславска“, срѣщу хотелъ „Парижъ“.

Г. г. граждани, въ ателието ми портретитѣ ще се изработватъ на I-во качествена истинска платина — Коледругъ, Гумидругъ и Матова книга, а така сжщо ще приемамъ портрети за уголѣмяване отъ всѣка величина, до два метра фамилни групи, сжщо ще изработвамъ портрети по желание — върху копринени, атлазени и др. платове, които ще позволяватъ да се перать.

Г. г. граждани, посѣтете ателието ми за да се увѣрите, че другадѣ неможите намѣри подобна артистична изработка, която ще задоволи и най-взискателния посѣтитель.

Посѣтете ателието ми, за да се увѣритѣ още, че не трѣбва за напрѣдъ да изпращате портрета си за уголѣмяване въ странство, защото тукъ ще имате по солидна изработка.

Съ почитание:
Захария П. Жейновъ
Фотографъ.

Сжщия притежатель на Сливенското ателие „НОЖАРОВЪ“.

Г-нъ Ив. Чолаковъ изъ Одеската Императорска Музикална Школа се установява въ града ни. Приема да прѣдава уроци по пияно мандолина и пр. по теория, хармония и практика, при най-износни условия. Споразумение лично въ редакцията.

Продава се на едро голѣмо количество варъ и мешовъ калемъ кьомюръ съ най-износни цѣни.
Споразумѣние редакцията.

Върху царскитѣ посѣщения.

Миналата недѣля турския прѣстолонаслѣдникъ Исуфъ Изединъ направи посѣщение на българския царь. Столичанитѣ сж били зрители на цѣла редица тържества, устроени въ честь на царственния гостъ. Но да изоставимъ подробноститѣ на протокола, защото намъ ни интересува политическата страна на въпроса.

Недавна българския царь бѣ направилъ посѣщение на султана. Още тогава ний отбѣлѣзахме, че това посѣщение съставлява явенъ бламъ на неуравновѣсената демократическа политика. Отъ двѣ години насамъ, демократитѣ не може да се освободятъ отъ неотразимото влияние на глупавитѣ националистични истъпления: гдѣто трѣбва и гдѣто не трѣбва, тѣ не пропущатъ случая да се зжбятъ на Турция, като мислятъ че вършатъ „реална“ политика. А не трѣбва много умъ да се разбере, че тази глупава реална политика не може да докара нищо друго освѣнъ пакостни резултати. За войската сж се харчили до сега стотини милиони, обществото е било държано подъ непрѣстанна тревога — и изведнъжъ политическия небосклонъ се разясни, националистическитѣ аспирации прѣтърпяха поразителенъ ударъ. Юлския прѣвратъ въ Турция падна като гръмъ отъ ясно небе — и на българското правителство се налагаше дългътъ да погледне по трѣзво на настъпилитѣ събития, да даде ново направление на нашата външна политика. Демократическото правителство не можа да схване дълбокия смисъль на тия важни събития и затова — и слѣдъ двѣ години отъ тогасъ — ний тъпчимъ все на едно и сжщо мѣсто. Съ необходимото въ случая благоразумие и политически тактъ, то трѣбваше да спечели приятелството на Турция; този начинъ на дѣйствие се диктуваше не само отъ врѣмето и момента, но и отъ добрѣ разбранитѣ народни интереси. Вмѣсто да стори това, демократическото правителство се впусна въ дребнави авантюри, то не пропущаше случай отъ да не дразни Турция. Резултатътъ отъ тази безмисленна политика сж на лице: независимостьта си откупихме съ 125 милиона лева, а не съ кръвь, както неволно се исказа Малиновъ; Положенито на

българитѣ въ Македония е плачевно, защото тѣмъ е било писано да прѣглъщатъ горчивия хапъ заради величайшитѣ националистични глупости. Ако слѣдъ размѣненитѣ царски визити на стжпи новъ обратъ въ нашата външна политика, ний бихме се поздравили и бихме сърадвали демократическото правителство. Но едва ли може да се очаква подобно нѣщо. Охладнентѣ отношения между двѣтѣ съсѣдни държави не може да се подобрятъ само съ едно посѣщение, само съ единъ замахъ. До като Турция не се убѣди, че българскитѣ управници сж изоставили старата тактика на враждебность и прѣдизвикателство, до тогава не може да се очаква никаква сжществена промѣна въ турско-българскитѣ отношения. А демократитѣ не могатъ да се примирятъ съ новия спасителенъ курсъ, защото лошия навикъ въ тѣхъ е станалъ втора природа, защото тѣхното политическо сжществуване е основано на лъжи, измами и противорѣчия. Компрометирани по всички линии, лишени отъ всѣко довѣрие на българския народъ, тѣ нѣматъ моралния куражъ да се исправятъ високо и да защитятъ застрашенитѣ национални интереси. Това може да сторятъ само искреннитѣ радѣтели за мирното и културно развитие на балканскитѣ държави. Трайния и продължителенъ миръ между тия държави, основанъ на взаимни политически и економически отстжпки, се налага по-вече отъ всѣки другъ пжть. Ако това схващане завладѣе управляющитѣ фактори, тогава ще се открие нова ера за националното благополучие и прѣвъзмогване.

Пристигането на г-на Д-ръ Данева.

На 6 того неочаквано пристигна въ града ни водительтъ на Прогресивно-либералната партия г-нъ Д-ръ Ст. Даневъ. Мѣстното бюро на партията крайно съжелѣва, че бѣше поставено въ невъзможность да посрѣщне както подобава достойния си вождъ.

Рѣчьта.

На 7 того въ 10 часа прѣдъ обѣдъ въ зала „Съединение“ г. Д-ръ Даневъ държа политическа рѣчь. При всичко, че поради празника съ отпечатването на поканитѣ до толкова се закъснѣ, щото едвамъ въ 9 часа почнаха да се лѣпятъ по стѣнитѣ на улицитѣ, щомъ обаче, гражданитѣ узнаха, че именно г. Д-ръ Даневъ ще държи рѣчь, то залата за нѣколко минути се напълни отъ граждани, които бѣха нетимни да слушатъ най авторитетното лице по злободневнитѣ въпроси. Господинъ Д-ръ Даневъ съ свойственото му краснорѣчие разкри язвитѣ, които разяждатъ хубавата България и развращаватъ българския народъ. Формата на вѣстника не позволява за по-обширно излагане прѣкрасната рѣчь на г. Д-ръ Данева. Двѣ точки направиха особно силно впечатление.

Въ България се е създало таково положение, благодарение индеферентността на народа, щото най-слабата партия въ опозиция, като получи властьта, не само спечелва едно силно мнозинство, но ще употрѣби още всички срѣдства, за да не допустне никаква опозиция въ Народното събрание, и ако сполучи въ това, ще тържествува най-много. Властьта е вече до толкова могжществена и има такова обаяние, щото въ бждаще една порядочна партия, която дойде на власть, трѣбва да се грижи не да спечели мнозинство — защото самата власть й гарантира подобно мнозинство, — а, напротивъ да използува властьта, за да се избере силна опозиция, която да прѣдставлява всичкитѣ течения въ страната. Нѣма ли такава опозиция въ Народното събрание, неговата дѣятелность ще бжде безплодна. Опозиция въ народа, безъ опозиция въ Народното събрание — ето грамадната власть, съ която разполагатъ министритѣ, за да вършатъ всичко каквото имъ скимне.

По кражбитѣ въ името на патриотически цѣли г. Д-ръ Даневъ изказа нѣкои забѣлѣжителни мисли, които заслужватъ да бждатъ буквално прѣдадени. Въ всичкитѣ врѣмена и народи, когато сж водени войни, намирали сж се хора, които сж мислили само да извличатъ лична полза за себе си. Тамъ на театра на военнитѣ дѣйствия, по побуждението на висшитѣ человѣчески добродѣтели едни сж се жертвували за най-висшитѣ интереси на своя народъ и своето отечество, а задъ гърба на тѣзи герои по побуждението на най-отвратителнитѣ инстинкти, други сж се старали да се обогатятъ за смѣтка на героитѣ. Въ такива сждбоносни врѣмена законитѣ сж безсилни, защото сждбоноснитѣ въпроси, които се рѣшаватъ, турятъ се по-горѣ отъ всѣкакви закони въ страната. Но това, което въ послѣдно врѣме се върши въ нашата страна е безпримѣрно. Въ България има двѣ течения: миролюбиво и воинствено. Миролюбивото течение на власть не дръпка сабля, не държи въ напрѣгнато състояние страната. Да ли миролюбивото настроение по-добрѣ отговаря за нашата страна или воинственото, за това не ще остане никакво съмнѣние, ако се изтъкне какво трѣбва да бжде воинственото течение. Който се готви сериозно за война — прѣдполага дѣйствително да воюва, тэй най-малко говори за война и най малко дръпка сабля. Но настани ли момента, тогава дѣйствително се изважда сабля и се пуща въ дѣло. Какво ставаше у насъ? Дръпкаше се сабля, но не съ намѣрение да се воюва, защото тоя който мисли да воюва, въ интереса на бждащата война най малко трѣбва да говори и да дръпка сабля, а за шашарми, за да се върши онова военно мародьорство, което другадѣ става само въ врѣме на война.

Въ заключение господинъ Д-ръ Даневъ апелира къмъ гражданитѣ, че тѣ трѣбва въ името на отечественнитѣ интереси да приематъ по активно участие въ политическата борба, за да се извади страната отъ хаоса и за да се прѣмахне корупцията.

Прѣкрасната рѣчь на Господ. Д-ръ Даневъ бѣше изслушана съ голѣмо внимание. При свършване почнаха ржкоплѣсканията и виковетѣ браво, което дълго продължи.

Баламутъ.

Българскиятъ флотъ.

Императоръ, царь, кралъ и князъ Въ такава послѣдователность би трѣбвало да се нареждатъ високитѣ особи когато случайно се събератъ заедно Защо дворцовитѣ хора въ Англия, които се считатъ първи знатоци на придворния етикетъ и въ това отношение служатъ за образецъ на другитѣ,—защо тоя етикетъ не запазиха спрѣмо нашия царь въ церемонията при погребението на Едуарда VII — ето задача, която причинява толкова много главоболие на царскитѣ съвѣтници. Нека тѣ да рѣшаватъ тази задача: за това тѣ се ласкаятъ отъ царя, защото се занимаватъ съ царскитѣ кахъри, ядове и дертове.

Друга една задача докосва не само близкитѣ на царя хора, но и ония, които отъ толкова години правятъ търговия съ патриотизъма. Ако нашиятъ царь по ранга трѣбва да заема мѣсто подиръ германския императоръ и прѣдъ всичкитѣ други владѣтелни особи, българскиятъ флотъ въ кой редъ трѣбва да се постави? По силата на въоржението и по тонажа флотитѣ на разнитѣ държави занимаватъ слѣдующето поредно положение: Англия, Америка, Германи, Франция, Япония, Италия. Подиръ коя държава да се постави българскиятъ флотъ. Разбира се, подиръ Япония. Цѣлиятъ свѣтъ ни счита за японци на Близкия Истокъ, армията ни е японска; слѣдователно и флота ни трѣбва да бжде японска. Има малка разлика, която ще се унищожи

ПОДЛИСТНИКЪ.

Въ двореца

Ний, българитѣ, имаме твърдѣ добри обичаи. Щомъ ни посѣти нѣкой гостенинъ, първата ни работа е да го напоимъ и нахранимъ.

И Царь Фердинандъ, може да се каже, се е свикналъ съ нашитѣ обичаи. Колкото и да го нападатъ и да казватъ, че той билъ лошъ, че той билъ чужденецъ (съ небългарски навици и стремежи), ний не можемъ да сподѣлимъ това погрѣшно мнѣние.

Че царь Фердинандъ постжпва като всѣки ступанинъ-българинъ, това се вижда отъ посѣщението, което направи турския прѣстолонаслѣдникъ. Най-напрѣдъ, царя му устроилъ блѣскава ориенталска срѣща; всичко било тъй наредено и нагласено, та нивния Изединъ да остане съ зяпнали уста. И наистина, като се качилъ въ златната царска каляска и сѣдналъ отъ дѣсно на царя, като видялъ този неочакванъ раскошъ, Изединъ си отворилъ устата: „вай бабасжнъ, бу францъзъ му дуръ, булгаристанъ му дуръ!“

Но да прѣминемъ къмъ царската трапеза, това е още по интересно. На трапезата, като всѣка царска трапеза, ядение и пиение болъ — стига само да има кой да яде. Около царя и Изедина насядали много знатни особи: паши, генерали, министри (настоящи, бивши и бждащи), хофмаршали, и др. Но какъ сж били нарѣдени, това е още по интересно. Срѣщу Малиновъ Д Тончевъ, а срѣщу Изедина — бай Радославовъ. Въ врѣме на вечерята между гоститѣ били размѣнени нѣкои любезни думи, които трѣбва да станатъ достояние на публиката.

— Е' какъ се чувствувате г. Малиновъ — започналъ най-напрѣдъ Тончевъ. Каква бѣ тази тупурдия въ Свищовъ? Ако не отъ хората, то поне отъ себе си не се ли засрами да говоришъ такива нѣща... какво бѣше това?.... ха, дойде ми на ума туй дѣто си казалъ: „не подавайте ржка на мерзавци и подлеци“. Пъкъ тази вечерь, щомъ ме съзря че прѣскачамъ прагътъ и влизамъ въ домътъ на нашия милостивъ господарь, Н. Ц. В. царя на българитѣ, ти пръвъ се затѣче — безъ малко щѣше да си строшишъ краката — посрѣщна ме твърдѣ любезно, горѣщо ми стисна ржката, като че ли сме приятели отъ 20 години насамъ. Ти виждашъ колко и царя ни обича, та наредилъ да бждемъ единъ срѣщу другъ. Що ти трѣбваше да ни задявашъ, не виждашъ ли че съ приятелството на царя всичко може да се свърши?

— Не се тревожи, бе приятелю, отвръща Малиновъ; не разбрахте ли, че това бѣше.... ей таквазъ... една басарабска демонстрация прѣдъ тонковцитѣ. Нали знаешъ, безъ лъжа на тоя свѣтъ не може да се живѣе. Утрѣ като станешъ министръ, ти сжщото ще казвашъ за насъ. Ти баримъ отъ практика знаешъ, че българитѣ сж опърничавъ народъ: не е лесна работа да го управляваш. Толкова не ни възвай кусуръ, нали сме постоянни кандидати за царската трапеза. Пъй че ми се ще да стана та да се провикна: „В. Ц. Величество, вий сте най мъдрия господарь, дигамъ чашата си за вашето августѣйше здраве; прочее, за васъ, съ васъ, подъ васъ, задъ васъ, ураа!“ Като чу тия вѣрноподанически изявления, Тончевъ се помръдна, свѣтъ му се зави и безъ малко щѣше да се струполи отъ стола си.

Въ сжщото врѣме и другъ разговоръ се водѣше между Юсуфъ Изединъ и Радославова.

Радославовъ къмъ Изедина: Какъ ти се вижда ефенди? Вашия падишахъ може ли да стъкми таквази вечеря? Нашия царь е славенъ човѣкъ, но нѣкой пжти ме разсърдва. Веднъжъ ми испрати два-три фазани, та като гракнаха отгорѣ ми: тъй-онъй, но това е сигуренъ признакъ за поемание на властьта. Пъкъ то мина се вече година отъ тогасъ, но нѣма нито власть, нито дяволи. Какво се въртишъ като истърванъ заякъ (добрѣ, че Гешевъ не може да дохожда въ двореца), слушай какво ти приказвамъ. Хемъ да не сте се уплашили отъ думитѣ, които бѣхъ казалъ: че на балканския полуостровъ нѣма мѣсто за два народа. Сакънъ.... тѣзи думи казахъ ей тъй на, да се позаговори малко и за менъ, защото свѣта бѣше ме забравилъ.... Като си отидешъ въ Цариградъ, да ме извинишъ и прѣдъ падишаха, гдѣто не искахъ да пусна царя да ви дойди на гости. Нали ти казахъ, царя малко неразбранъ човѣкъ пада; ха днесъ, ха утрѣ властьта ще ми повѣри, пъкъ все ме лъже. Та си рѣкохъ: едно заплашване да му дръпна, че беки може да се смили. Тогава, както ти си го челъ, азъ писахъ въ вѣстника си: Ти, царю, отиваш въ Цариградъ, но да му мислишъ; да знаешъ, че нѣма вече да те пуснемъ да се върнешъ и т. н.“ Като писахъ това нѣщо, вижъ сега колко е любезенъ къмъ менъ. Като останите на самѣ пошушни му и ти (ужъ отъ себе си де, безъ нѣкой да те е подсѣщалъ) по скоро да натири тѣзи демократи и да ме назначи министръ прѣдседатель, или обикновенъ министръ, защото партийката ми се раскапа, не може по-вече да се търпи. Че сетнѣ знайшъ я? Може да ти дойда на гости въ Цариградъ. Но да прѣстана, защото трѣбва да си научилъ послѣднята новина: азъ спечелихъ рекорда за говорение (малко или много, това не важи).

Вечерята бѣше вече на привършване, когато царь Фердинандъ се исправи, усмихнатъ, и гордо погледна веселитѣ сътрапезници: погледътъ му ги прикова, гърбоветѣ имъ взеха да се превиватъ, а краката имъ да треперятъ. Царю честитий, казваха тѣ, ти си най умния човѣкъ на свѣта, твоето благоволение къмъ насъ е безкрайно!

сѫдъ *японски усилия* и материални жертви, които непрѣменно ще се принесатъ на олтара на отечеството, когато на сцената изпъкне нѣкоя втора „неизбѣжна фаза“.

Сравненне

на морскитѣ сили на Далеко-Източната и Близко-Източната япония.

	Д. И. Япония	Б. И. Япония.
Броненосци 1 класъ	13	—
„ 2 „	2	—
„ 3 „	2	—
Крайсери 1 „	10	—
„ 2 „	13	—
„ 3 „	9	1
Минни крайсери	9	—
Контръ миноносци	51	—
Миноносци 1 класъ	18	—
„ 2 „	32	—
„ 3 „	20	3
Подводни лодки	13	—
Канонерки	19	—
Рѣчни канонерки	2	—
Яхта	—	1
Транспорти	—	2

I разлика На България не стигатъ:
17 броненосци по 80,000,000
1,360,000,000 лв.
31 крайсери по 40,000,000
1,240,000,000 лв.
164 разни дребни по 1,000,000
164,000,000 лв.
Всичко 2,764,000,000 лв.

Когато обърнали вниманието на единъ стамбуловистъ, че съ постоянното правене на заеми нѣма да се отиде до благополученъ край, той отговорилъ: „*До пет милиарда е още далечъ*“. Сега за сега България има само 516,281,700 лв. държавенъ дългъ, така щото да се прибавятъ още три милиарда, за да имаме японски флотъ — това нищо не значи за България. Щомъ въ едно близко бѫдаще отечественитѣ интереси продиктуватъ да се потърсятъ герои за „неизбѣжна фаза“, въ българскитѣ морски докове ще закипи работа.

II разлика. България има повече: една яхта и 2 транспорта. Японцитѣ отъ Далечния Изтокъ едва ли ще пожелаятъ да се сравнятъ въ това отношение съ японцитѣ отъ Близкия Изтокъ. Японцитѣ сѫ практични хора; и като такива тѣ работятъ, за да иматъ: 1) армия за бой, а не за паради и 2) флотъ за бой, а не за височайши морски „прогулки“. Яхти иматъ и японцитѣ, но тѣ принадлежатъ на частни лица, които имъ служатъ само за морски удоволствия. Въ Япония всичкитѣ търговски параходи въ врѣме на война се прѣвръщатъ въ военни транспорти. Въ случай това може да стане и съ българскитѣ частни параходи. Защо само въ България въ мирно врѣме сѫществуватъ специални морски транспорти? Защото бай Ганю въ 1903 години пуска въ урнитѣ бюлетина за „неизбѣжна фаза“, а въ 1908 год. — „за да видимъ и тѣзи“.

III разлика. Тя е най-сѫществената. Тя се отнася до живата сила на флота. Тя не се поддава на изчисления, не търпи цифри. Тя е много сложна и изисква да се втурва человѣкъ въ областьта на психологията. Японскитѣ морски офицери и матроси отъ една страна и българскитѣ офицери — отъ друга, сѫ два полюса. Слѣдователно, каквото и да се прави, да се прибѣгва даже и до кралимарковски срѣдства, едно нѣщо трѣбва да се разбере, че българинътъ може да стане не само японецъ, но още и архияпонецъ, но само не японецъ-морякъ.

Японскиятъ флотъ се комплектува изключително отъ младежи, които сѫ се родили на островитѣ и морскитѣ крайбрѣжия. Островнитѣ и крайбрѣжнитѣ японци не можатъ да си прѣдставятъ животъ, поминъкъ и трудъ вънъ отъ морето. Съ други думи морето за тѣхъ е всичко; то е тѣхната стихия Слѣдователно, японскиятъ младежъ прѣди да постѫпи на служба въ флота е билъ морякъ.

Българскиятъ флотъ, макаръ и да се комплектува отъ младежи, които сѫ се родили и живѣли по брѣговетѣ на Дунава и Черното-море, но тѣ толкова сѫ подготвени за моряци, колкото и старопланинскитѣ и срѣдногорски овчари и говедари, които никога не сѫ видѣли море. Риболовството и прибрѣжнитѣ рѣчни и морски съобщения се намиратъ изключително въ ржцѣтѣ на гърци и турци. Крайбрѣжнитѣ българи сѫ такива земледѣлци, скотовъдци и занаятчии, каквито сѫ и българитѣ, които живѣятъ въ центъра на Балканския полуостровъ.

Отъ изложеното се вижда, че между японскитѣ и български младежи, които постѫпватъ въ флота, нищо общо нѣма. И това малко. Вѣроятно българскитѣ младежи сѫ се оказали крайно неспособни да възприематъ морската прѣмждрость, затова не имъ се възлагатъ и никакви морски упражнения. Коминитѣ на българския флотъ запушватъ само тогава, когато нѣкоя висока особа трѣбва да се откара отъ варненската гара за Евксиноградъ или обратно. По морето рѣдко се показватъ лодки съ матроси, които подъ ржководството на зелени мичмани, се упражняватъ да владѣятъ веслата. Старитѣ офицери се виждатъ на всѣкаква работа въ града, но не и по морето. Морската служба за нашитѣ моряци не е нищо друго, освѣнъ дѣлово бездѣлие. А бѣздѣлието е майка на всичкитѣ грѣхове. Ето защо морското началство заслужва похвала, за гдѣто заставлява матроситѣ да копаятъ, жънатъ, косатъ, строятъ, да печатъ хлѣбъ, да залисватъ дѣца, да се специализиратъ въ изкуството да каратъ файтони. Не напраздно апостолъ Павелъ е казалъ, че „който не работи, да не яде“.

Сждбата на человѣчеството щѣше да бѫде друга, ако нашитѣ прѣпрадѣди не биха си позволили да вкусатъ отъ запрѣтения плодъ. Този първороденъ грѣхъ тѣ извършили за това, защото въ рая всичко било готово за тѣхъ: ядене, пиене, наслаждения. Бездѣлието е източника на всичкитѣ злини. „Безъ работа нѣма наслаждение, безъ наслаждение нѣма работа“, казалъ е Бебелъ.

Но дѣдо Адамъ и баба Ева не сѫ знаяли тѣзи истини. По тая проста причина животътъ имъ въ рая едва ли е заключавалъ такова блаженство, за каквото мечтае всѣки правовѣренъ мюсулманинъ. Кефътъ за мюсулманина се заключава въ бездѣлието. Нѣма бездѣлие, нѣма и кефъ. Коранътъ на Мохамеда едва ли днесъ щѣше да брои толкова много послѣдователи, ако да се е проповѣдвалъ на хора, които считатъ труда за наслаждение.

Българското военно министерство е създало флотъ. Флотътъ е необходимъ за пълна хармония на българското величие. Флотътъ не може безъ персоналъ. Но кариерата на този персоналъ е много ограничена. Ако въ армията можатъ да сѫществуватъ генерали отъ инфантерия, генералъ-лейтенанти и генералъ-майори, защо и въ флота да не сѫществуватъ адмирали, контръ-адмирали и вице-адмирали? Въ Япония сѫществуватъ тѣзи морски чинове. Нали сме японци? Началникътъ на флота е всичко на всичко само „капитанъ I рангъ“. Вѣдъ това е недостойно за България! Съ това се унижава величието на България. Съ липсата на адмирали въ нашия флотъ България не е вече Япония на Близкия Изтокъ, а нѣщо по-долно. Тази аномалия трѣбва да се прѣмахне часъ по-скоро.

Нѣма нѣщо по-лесно отъ създаване на разни потрѣбни и непотрѣбни учрѣждения. Военното министерство въ това отношение не е надминато. Мжчното се заключава въ създаване на творческа работа. Да създадешъ флотъ, но безъ мирни задачи и програми — това вече не само не е японско, но не е и китайско. Всѣка година японскиятъ флотъ изпълнява: маневри за рѣшение на стратегически и тактически задачи, артилерийска стрѣлба, строителство и ремонтъ. Персоналътъ на Японския флотъ напрѣга и мускули и мозъчни гънки, за да приготви своя флотъ за бойни задачи. Какво се върши въ българския флотъ? И какво да се върши? Да се възлагатъ нѣкакви си бойни задачи на нашитѣ *чорупки*, както характерно ги наричаше „Прѣпорецъ“ въ опозиционно врѣме, — това ще бѫде върхъ на безумие. Българскиятъ флотъ служи само за салютуване на високи особи, когато благоволятъ да посѣтятъ нашия градъ. Но това рѣдко се случава — два или три пѫти въ година. И то не е нищо друго, освѣнъ дѣлово бездѣлие. Прѣзъ останалото врѣме нашитѣ морски офицери можатъ да се прѣдаватъ на райско блаженство. Всички условия за това сѫществуватъ: хубава заплата, щедри дневни и пѫтни, гастрономически буфетъ въ парахода „Надежда“. Но да имъ се отдаде справедливость: на райско блаженство тѣ не сѫ се прѣлали. За отсѫтствие на морски маневри, тѣ се занимаватъ съ маневритѣ на пиящата; за отсѫтствие на артилерийска стрѣлба, тѣ по гралинитѣ стрѣлятъ съ очитѣ си; за отсѫтствие на морско строителство, напримѣръ, да се правятъ броненосци, крайсери, миноноски и пр., тѣ строятъ сухоземни кѫщи, бакалници и бирарии, разбира се, за собствена полза; за отсѫтствие на ремонтъ, тѣ гуляятъ на чистъ въздухъ съ казионни файтони.

Бѫдащиятъ съставитель на некролога по случай бѫдащата смъртъ на българския флотъ (щомъ личнятъ режимъ отстѫпи на народната воля, въ България не ще има мѣсто за паразитство) ще отдаде заслуженото на морскитѣ офицери. Въ този некрологъ трѣбва да бѫдатъ вмъкнати слѣдующитѣ редове: Бившитѣ морски офицери, макаръ да не сѫ нищо работили въ полза на родния флотъ, защото такава работа никой отъ тѣхъ не е искалъ, но тѣ сѫ прилагали своитѣ знания, енергия, трудъ за творческа дѣятелность на всевъзможни други поприща Тѣхнитѣ собствени кѫщи, бакалници свидѣтелствуватъ, че и тѣ (морскитѣ офицери) сѫ строители на българската култура.

ХРОНИКА

Лични

На 7 того слѣдъ блѣстящата двучасова рѣчь, която господинъ Д ръ Даневъ държа въ зала „Съединение“, неговитѣ почитатели му дадоха въ приморската градина една скромна закуска. Въ 3 часа слѣдъ обѣдъ господинъ Д-ръ Даневъ замина за София, изпратенъ отъ мнозина варненски и отъ околнята граждани и селяни.

Прѣстигналъ въ града ни и на 7 сл. обѣдъ отпѫтува за София министеръ Ляпчевъ.

Военно попски дреболии.

Пенсионеръ и попъ сѫ синоними. Кръчмитѣ за това свидѣтелствуватъ: поповетѣ и пенсионеритѣ сѫ постоянни посѣтители на кръчмитѣ. Но дѣятелностьта на попъ и воененъ да бѫдатъ синоними — съ това малцина ще се съгласятъ. Трѣбва да се разясни това положение. Поповетѣ се грижатъ за спасение на душата, а военнитѣ пазятъ тѣлото. Поповетѣ на всѣкѫдѣ — и въ църква и подъ открито небо, и въ частни кѫщи всѣкога се молятъ на бога да даде побѣда „благочестивому“, а военнитѣ всѣка минута, день и нощь, по суша и вода сѫ готови да пожъртвуватъ „тѣло и животъ“ за славата и честьта благочестивому“.

Агента на вѣстника ни г-нъ Маринъ Христовъ е командированъ изъ провинцията по работитѣ на вѣстника и събиране абонаментъ. Умоляватъ се г. г. абонатитѣ ни да му издължаватъ абонамента срѣщу редовни расписки.

Градинско увеселение.

Градинското увеселение, което бѣше устроено на 6-й въ неделя за въ полза на благотворителнитѣ дружества въ града ни, бѣ добрѣ посѣтено. Взимаха участие Н. В. Царицата и много гости изъ провинцията. Чистия прихотъ отъ това увеселение ще се прѣдаде на дружествата. Сѫщата вечерь въ 12 часа Н. В. Царицата отпѫтува съ специаленъ тренъ за София.

Хлѣбарска стачка.

Въ града ни е обявена всѣобща стачка, отъ всички работници хлѣбари. Причината е че работницитѣ искали урегулирването на заплатата, и работното врѣме, въ всички фурни чрѣзъ специаленъ договоръ подписанъ отъ всѣки господарь и комисията избрана отъ самитѣ работници хлѣбари.

Градушка.

На 6 въ Варненска околия е валялъ силенъ дъждъ придруженъ съ градушка. Има голѣми поврѣди на лозята и нивитѣ.

Офицеръ побойникъ.

Пишатъ ни отъ града.

„На 26 май когато войницитѣ отъ 8 п. на Н. Ц. В. „М.-Л.“ полкъ сѫ биле на стрѣлбището да копаятъ, единъ войникъ отъ с. Сюлюманлъкъ Димитръ Яневъ се отдалечилъ за нѣколко минути отъ стрѣлбището. Обаче, когато се завърналъ, запитанъ билъ отъ капитанъ Рандевъ (завѣдующъ оржжията) кждѣ е билъ до сега. Войника казалъ, че билъ по нужда. Въпрѣки, че неговото отлъчване за петь минути е, за да удовлетвори една своя естествена нужда е оправдателно, капитанъ Рандевъ, това марсово чадо, се нахвърлилъ отгорѣ му, като разяренъ звѣръ и започва да го бие съ една сопа по врата до толкова, че вратнитѣ му жили сѫ издули и посинѣли, отъ което войника пада въ несвѣсть. Недоволенъ този кръвникъ, слѣдъ като се свѣстилъ войника, взема 15 и словомъ петнадесеть търнакопа и ги турга на гърба на войника и му заповѣдалъ да стои така срѣщу слънце. Войника наново припада, побойника-капитанъ заповѣдва да стои, и за да му отлекне снима петь търнакопа и го оставя съ десеть, обаче войника стоялъ така цѣлъ часъ, слѣдъ като му припада и чакъ слѣдъ три часа едвамъ фелдшера можалъ да свѣсти загиващия войникъ. Побойнико, ако тебъ ти е нуждна войнишка кръвь, иди въ Русе налочи се — тамъ има още невинна човѣшка кръвь по улицитѣ.

Гражданитѣ сѫ силно възмутени отъ побойника Рандевъ. Военния министръ трѣбва добрѣ да обтегне ухото на това марсово чадо и го постави на приличното за него мѣсто“.

Санинъ.

Събора въ Аладжа мънастиръ.

Събора въ Аладжа мънастиръ (на св. Троица) излезе много сполучливъ. Присѫтствува една рота войници начело съ капитанъ Анастасовъ. Мънастирското настоятелство съгради аязма при политѣ на скалата, въ която е издълбана пещерната черква и калугерски станчки. Благодарение

на горскитѣ власти, гората около мънастира се пази строго, защото, съгласно закона за горитѣ, тя е провъзгласена за строго охранителна. За пещерната черква, която има да се поднови, подариха братя Шкорпилови голѣма икона „Св. Троица“, изработена отъ нашия художникъ Б. Савовъ, учитель въ втората прогимназия. Г-нъ Милевъ подари метални посрѣбрени корици за евангелие. Помощи за подновяване пещерната черква приема съ благодарность археологическото дружество, което, съгласно закона за старинитѣ, е пазитангел на старинния мънастиръ.

Царица-членка на арх-то д ство.

Нашата господарка благоволи да се запише за редовна членка, като е изпратила сто лева членски вносъ на д-то.

Подхвърлено дѣте.

Прѣди нѣколко дена край града е намѣрено едно дѣте отъ мѫжки полъ. То е съвършенно обезобразено: ржцѣтѣ и главата му сж изедени отъ кучетата. Прѣдполага се дѣтето да е подхвърлено отъ една ханъмка, която не живѣяла добрѣ съ мѫжа си.

Из. дл. № 117/910 г.

III-й Варненски Сжд. Приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 717.

гр. Варна, 2 Юний 910 г.

На основание опрѣдѣлението подъ № 1945/910 год. на Варненски Окр. Сжд, въ полза на малолетнитѣ дѣца останали отъ *покойния Зафиръ Стефановъ бившъ житель на село Влахларъ за продажба имотитѣ му, обявявамъ на интересующитѣ се лица, че 31 день слѣдъ послѣдното двукратно публикуване настоящето ми въ мѣстния Вѣстникъ „Свѣткавица“ съ правонаддаване 5 % на слѣдующий присжтственъ день*, ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Варна, слѣдующий недвижимъ имотъ, а именно: *Кжща въ селото Влахларъ, едноетажна, построена отъ камакъ и дърво, покрита съ керемиди расирѣдѣлена на двѣ отдѣлѣния за живѣние и сондурма, дѣлга 10 метра, широка 6 мр. висока 3 мр. съ дворъ отъ 2 декара и 9 ара. при съсѣди: Георги Димовъ, Лефтеръ Димитровъ, Димитръ Ц. Илиевъ, и Михалъ Зафировъ за 200 лева.*

Наддаването ще почне съ 20 % намаление отъ първоначалната оцѣнка. Желающитѣ да наддаватъ могатъ се яви всѣкой присъственъ день и часъ въ канцеларията ми прѣзъ врѣме траенето на проданьта.

III Сжд. Приставъ. М. Ив. Поповъ.
1—2

НОВОСТЬ! НѢМА ВЕЧЕ БѢЛИ КОСМИ?

Слѣдъ дълги опити, най-подиръ знаменития американски м е д и к ъ д-ръ Пафтъ въ Ню-Йоркъ успѣ да изнамѣри химическа вода, която сигурно, бързо и трайно цѣри пърхутката, почернява побѣлѣлата ксса спомага да расте буйно, като изцѣрява едноврѣменно и пърхутката.

Тази вода която професоръ Торнъ въ едно свое благодарително писмо нарича „храна за косата“ се прѣпоржчва отъ много лѣкари, получени сж хиляди благодарности отъ дами и господа.

Едно намазване отъ д-ръ Пафтовата вода трае отъ 2—3 седмици!

Единъ флаконъ е достатъченъ за една година.

ЦѢНА 4 Л. СЪ ПОЩА 5 Л.

Единственъ прѣдставитель: Търговска кжща Ковачевъ — София, улица Позитано № 36 Телефонъ 292.
9—10

Продавамъ

КЬОШКЪ съ двѣ стаи, долу една стая за кухня, съ кладенецъ — добра вода за пиене, съ петь декари лозе и съ овощни дървета, мѣстностьта „Рупи“, най-живописната мѣстность на Варненскитѣ лозя, 280 метра надъ Евксиноградския пжть отъ къмъ казармитѣ.

Споразумѣние: **ДИМО СТОЯНОВЪ.**
(При Окр. Сждъ — Варна).

◎ ЛИТОГРАФИЯТА ◎

на

П. ЗЕНГИНОВЪ & С-ie — ВАРНА,

е снабдена съ всичкитѣ принадлѣжности: моторъ и специалисти работници, прiема да изработва по най-модеренъ начинъ: акции, чекове, полици, фактури, бланки, всѣкакъвъ видъ етикети, визитни карти, свадбени билети, торбички за брашно, мишени за войската, корици за тетрадки и блокове, реклами и всички други литографически работи.

Съ най-износни цѣни

Работа чиста, бърза и гарантирана.

Съ почитание: **П. Зенгиновъ & С-ie.**

ДЕЧО ХР. БОЖНОВЪ & С-ие, ВАРНА.

Извѣстие.

Извѣстяваме на интересующитѣ се, че имаме ангажиранъ

Специалистъ електротехникъ,

когото държимъ на разположението имъ за поставяне и поправяне на разни електрически инсталации, като

гръмотводи, освѣтление, телефони, електрически звънци и пр.

Като за извършената работа ще се задоволяваме съ скромно възнаграждение.

Съ почитание:

6—8 Дечо Хр. Божаовъ & С-ие

(ул. „Прѣславска,“ № 1204).

Важно извѣстие

за г-да търговцитѣ.

Съобщавамъ на г-да търговцитѣ, че вече ми пристигнаха въ

ПЕЧАТНИЦАТА „ПРОСВѢТА“

повече отъ 100 вида най-разнообразни букви и орнаменти за

бланки, фактури, полици, чекове, търговски тефтери, циркуляри и пр.

Поржчкитѣ изработвамъ, по желание, съ два и повече цвѣта

СЪ СЪВЪРШЕННО НАМАЛЕНИ ЦѢНИ.

За улеснение на г-да търговцитѣ, снабдихъ печатницана си съ ТЕЛЕФОНЪ № 254 и държа винаги на тѣхно разположение човѣкъ за приемане и прѣдаване поржчкитѣ.

Съ Почитание:
Слави Христовъ.

Митевъ & Тотевъ

ВАРНА.

Магазинъ съ платове и шивашки артикули.

По случай настжпающия пролѣтенъ сезонъ ни пристигнаха голѣмъ изборъ най-модерни платове отъ български и иностранни фабрики.

Любителитѣ на Английски, Французски и Германски платове, иматъ на расположение една голѣма партида отъ тѣхъ, която постоянно държимъ на тѣхно разположение и вѣрваме, че ще задоволимъ и най-изтънчения вкусъ.

При магазина си имаме добрѣ уредена рабатилница, въ която изработваме всѣкакъвъ видъ горни мѫжки дрѣхи по най-послѣднитѣ взискания на вкуса и модата.

За увѣрение, — посетете магазина ни.

МИТЕВЪ & ТОТЕВЪ

Печатница „Просвѣта“ — Варна.